

Zpravodaj

Česká zemědělská univerzita v Praze

- INAUGURACE REKTORA
- PŘEDSTAVENÍ NOVÉHO VEDENÍ UNIVERZITY
- ROZHOVOR S ABSOLVENTKOU BÁROU ŠPOTÁKOVOU

Inaugurace nového rektora

Čestní hosté, předseda Senátu Parlamentu ČR MUDr. Přemysl Sobotka a starosta Prahy 6 Mgr. Tomáš Chalupa před začátkem ceremoniálu inaugurace nového rektora

Promotor inaugurace, 1. prorektor doc. Michal Lošťák, PhDr., Ph.D., předseda akademického senátu doc. Ing. Jiří Remeš a předsedové akademických senátů fakult, jež jsou vedeny novými děkany

Slavnostní nástup rektorů českých vysokých škol

Emeritní rektor prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr. h. c., přeje vše dobré nastupujícímu rektorovi prof. Ing. Jiřímu Balíkovi, CSc.

Emeritní a současný rektor se svými pedely

Shromáždění akademické obce na slavnostní inauguraci

Slavnostní projev emeritního rektora

Vaše Magnificence, pane rektore, Magnificee, Honorabiles, Spectabiles, Excellence, vážený pane předsedo Senátu Parlamentu ČR, pane ministře, pane starosto městské části Prahy 6, vzácní hosté, kolegyně a kolegové, dámy a pánové.

Faktor času je podmínkou všech procesů, je operátorem všech transformací, tedy i procesů nejen životních, ale i ekonomických, technologických, sociálních i akademických. Čas je nenahraditelný, neakumulovatelný, nedá se zastavit ... umožňuje však zastavit se pomyslně, podívat se zpět, na současnost, ale především na budoucnost. A proto dnešní slavnostní atmosféra tohoto

shromáždění při příležitosti Vaší inaugurace, Vážený pane rektore, umožňuje naplnit slova Winstona Churchilla: „Chceme-li se podívat do budoucnosti, je třeba podívat se nejprve do historie.“ Právě pohled do historie naší univerzity mě naplňuje nejen pokorou, ale i hrdostí. Podíváme-li se na uplynulých 100 let, můžeme být spokojeni s naplňováním poslání naší univerzity. Podobný pocit hrdosti pocítuji i já, podívám-li se na uplynulé 4 či 7, popřípadě 13 let, kdy jsem měl tu čest z pozice funkce rektora usměrňovat její vývoj.

Při slavnostních příležitostech, jakou je bezesporu i ta dnešní, při které dochází k průniku akademických období, se zpravidla předkládá přehled vykonané práce a prezentují se údaje o dosažených výsledcích. Omezím se však pouze na některé aspekty směřující k naplňování vize naší univerzity být prestižní vzdělávací, vědecko-výzkumnou a poradenskou institucí rozvíjející osobnost pedagogů, studentů, vědecko-výzkumných a administrativních pracovníků a plnit funkci oponenta a konzultanta, a to nejen v agrárním prostoru a nejen v České republice.

Při naplňování této vize jsme se snažili ve vedení univerzity jednotlivé problémy řešit v duchu tvrzení Alberta Einsteina: „Problémy, které máme dnes, nevyřešíme tím, že budeme přemýšlet tak, jak jsme přemýšleli, když jsme je vytvořili.“

Tak se nám podařilo za posledních 15 let zaujmout významné místo na trhu terciárního vzdělávání, neboť jsme počet studentů pětinašobně navýšili na dnešních více než 21 000 posluchačů ve všech formách studia, a to v rámci pěti fakult, dvou institutů, v 52 bakalářských, 65 magisterských a 59 doktorských oborech, v programu MBA, v univerzitě 3. věku, v letních školách pro zahraniční studenty, 24 oborech habilitačního a jmenovacího řízení. Při uplatňování principu cesty za zákazníkem jsme vytvořili 12 středisek celoživotního vzdělávání, stejně tak, jako 10 vzdělávacích a výzkumných pracovišť v zahraničí prostřednictvím Institutu tropů a subtropů, a to od Peru přes Jordánsko, Angolu, Mongolsko až po Vietnam. Propojení s praxí potom bylo naplňováno prostřednictvím řady výzkumných stanic a dvou školních podniků. S tím souvisí i rozvoj vědecko-výzkumné činnosti především prostřednictvím 4 výzkumných záměrů a celé řady grantů a projektů. Probíhá-li řízení v sítích, potom zapojení do českých či evropských vzdělávacích a výzkumných struktur bylo realizováno v rámci více než 150 živých smluv se zahraničními univerzitami a vysokou mobilitou studentů, kdy více než 10 % studentů absoluuje část studia v zahraničí. To umožňuje především členství v tzv. eurolize, společenství sedmi prestižních evropských univerzit orientovaných do oblastí agrárních a přírodních věd. Uvedené aktivity si vyžadovaly i zlepšení pracovních podmínek.

Za uvedené období došlo především k dobudování Lesnické fakulty, výstavbě studijního a informačního centra, rekonstrukci kruhové haly a auly, dostavbě nové budovy PEF, budovy veterinárních disciplin, dobudování spor-

ovního areálu. Dále k zahájení výstavby mezifakultního centra environmentálních věd, dostavbě hospodářských zařízení na školních podnicích, především však rekonstrukci zámku v Kostelci nad Černými lesy, vybudování vzdělávacího střediska v Chloumku u Mělníka či v Tróji, skleníků v univerzitním zahradnictví, vybudování střediska zdravotnických služeb, a řadě dalších rekonstrukčních prací.

Dámy a pánové,

měl jsem tu čest z pozice funkce rektora ČZU v Praze uvedené aktivity usměrňovat. Říká-li se, že řízení je dosahování cílů prostřednictvím jiných, potom bych chtěl poděkovat všem, kteří se o uvedený rozvoj zasloužili. Rád bych poděkoval i těm, kteří ne vždy souhlasili, neboť mě inspirovali ke zvážení problému a případně ke korekci rozhodnutí. Chtěl bych poděkovat nejen pánům rektorům, na jejichž práci jsem navazoval, ale i všem děkanům, ředitelům institutů, prorektorům a kvestorům, se kterými jsem spolupracoval, proděkanům, ředitelům školních podniků, vedoucím kateder, zvláště pak členkám sekretariátu rektora, paní kancléře, pracovnícům a pracovníkům rektorátních oddělení, vedoucím útvarů služeb, a nakonec, abych na někoho nezapomněl, všem členům akademické obce, akademickým senátům, mateřské katedře řízení a hlavně mé rodině. Mé poděkování směřuje i mimo univerzitu, neboť jsem se snažil o začlenění naší univerzity do jednotlivých sítí – jak jsem již uvedl, vzdělávacích, výzkumných, poradenských a dalších. Poděkování patří především rektorům a rektorkám univerzit, se kterými jsem spolupracoval v rámci ČKR, a to buď jako člen, nebo jako předseda, a to po dobu více než 7 let. Poděkování patří i kolegům z výzkumných ústavů, odborných grémií, ministerstev z předsednictva ČAZV, kde jsem funkci předsedy zastával více jak 10 let ČAV, řady vědeckých rad a dalších organizací. Rovněž poděkování patří kolegům z řídicích výborů euroligy a mezinárodní asociace zemědělských univerzit, kde jsem aktivně pracoval. Tato spolupráce mě nejen obohatila o zkušenosti a bohaté zážitky, ale i umožňovala orientovat rozvoj univerzity v souladu s rozvojem vnějšího prostředí národní i mezinárodní úrovně. Právě vytváření homeostáze vnitřního a vnějšího prostředí naší univerzity bylo nejen cílem, ale i podmínkou úspěšného rozvoje. Tento soulad, tzn. princip vzájemné podřízenosti, harmonie části a celku vyjadřují slova čínského přísloví:

Má-li člověk v duši světlo, vyzařuje z něj krása.

Vyzařuje-li z člověka krása, vládne v jeho duši harmonie.

Vládne-li v jeho duši harmonie, panuje řád v národě.

Panuje-li řád v národě, je mír na celém světě.

Podíváme-li se do budoucnosti, potom jako člen vedení univerzity bych i nadále považoval za čest přispívat k jejímu rozvoji. Chtěl bych plně respektovat principy učící se organizace, znalostní společnosti a strategického řízení. Jsem si vědom platnosti základní rovnice: úspěšně řídit znamená znát, umět, chtít a stačit. To znamená znát zásady rozvoje terciárního vzdělávání, vědy a výzkumu, umět cílově uspořádat vnitřní strukturu univerzity, tedy jejich prvků a vazeb, účinně motivovat spolupracovníky k vyšší výkonnosti a efektivnosti a stačit, tzn. sledovat nové tendence v reformě vysokého školství.

Posláním dnešní inaugurace, vážený pane rektore, je však pohled vpřed. Retrospektiva je pouze východiskem pro budoucnost, nadějí pro další rozvoj. Ten bude spojen s Vaší osobou, s Vaší činností, s prací nás všech.

Vážený pane rektore, jsem připraven Vás ve Vaší nelehké činnosti ve prospěch rozvoje celé ČZU v Praze podporovat. Hlavním kritériem spolupráce, rozvoje univerzity a veškeré činnosti bude čas.

Dovolte Vaše Magnificence, abych Vám, ale i nám všem členům akademické obce, popřál nejen zdraví, ale především hodně trpělivosti v rozdvání času a trpělivosti v pedagogické a vědecko-výzkumné práci. Přeji Vám, Vaše Magnificence, hodně přátel v akademické obci, neboť jediná věc, která má v životě cenu, je stavět sebe sama až na druhé místo.

Hodně štěstí v hledání přátel a rozdvání času.

Prof. Ing. Jan Hron, DrSc., dr. h. c.

Slavnostní projev nastupujícího rektora

Magnificentiae, Spectabiles, Honorabiles, cives academici, vážené dámy, vážení pánové!

S radostí a velkou nadějí dnes poprvé před vás předstupuji ve funkci rektora České zemědělské univerzity v Praze. Zřejmě i proto je můj pocit úcty a pokory před tímto slavnostním shromážděním velice silný. Inaugurace rektora je tradiční událostí, díky které máme možnost si znovu uvědomit běh času a důstojnost akademického světa. Nastupuji jako 31. rektor Zemědělské univerzity, a proto vnímám závažnost převzetí odpovědnosti nejen před vámi, ale i v návaznosti na dějiny a vývoj naší univerzity.

Výuka zemědělských a s nimi spojených nauk patří k tradičním a váženým oborům vzdělávání. Vývoj zemědělského školství byl korunován v roce 1775, kdy byla zřízena stolice zemědělství v rámci pražské Karlovy univerzity. V roce 1812 došlo na základě dvorského dekretu k přičlenění stolice zemědělství k České technické vysoké škole. Od 60. let 19. století bylo stále více zřejmé úsilí o založení samostatné vysoké školy zemědělské. K významnému posunu v tomto směru došlo v roce 1906, kdy císař František Josef II. odsouhlasil žádost o zřízení zemědělského oddělení na České technické vysoké škole v Praze.

Po vzniku samostatného Československa byla potom v roce 1920 ustavena při již Českém vysokém učení technickém i Vysoká škola zemědělského a lesního inženýrství. Klíčovým milníkem v dějinách naší univerzity pak byl listopad 1952, kdy byla vládním nařízením založena Vysoká škola zemědělská, která postupně přesídlila do svého současného areálu, zde na pražském Suchbátově. Poslední velmi důležitá událost se uskutečnila v lednu roku 1995, kdy se Vysoká škola zemědělská transformovala na Českou zemědělskou univerzitu v Praze.

Tváří v tvář dlouhé a bohaté historii vzdělávacího systému v oblasti zemědělství a s ním spojených nauk bychom my všichni, kteří jsme jakkoliv spojeni s naší univerzitou – ať už jako studenti, učitelé nebo další zaměstnanci – měli pocítit hrdost, že jsme součástí tak dlouhé tradice a můžeme ji spoluvytvářet. Zároveň by v těch, kterým osud této instituce není lhostejný, měla vyvstat otázka, jaká bude její budoucnost. Jak budou naši dobu hodnotit příští generace? Co bychom měli dělat, aby naše působení co nejvíc přispělo k rozvoji univerzity? Dovolte mi, abych se některým z těchto otázek nyní věnoval.

Slavnostní okamžiky, jako je i tato inaugurace, jsou vždy symbolickým vyjádřením určité alternace usazené v kontinuálním běhu našich životů. Taková situace vyžaduje a zároveň vybízí k nadčasovému zamyšlení nad zásadními otázkami, které novým způsobem propojují ustálenost s proměnou. Dlouho jsem přemýšlel, co by mělo být náplní takové reflexe. Uvažoval jsem o řadě témat, která jsem hledal v oblastech transcendentních naše každodenní životy. Najednou jsem si však uvědomil, že inspiraci mi nabízí má profese. Napadlo mne hledat analogie mezi půdou jako složitým agro-chemicko-biologickým jevem a akademickou půdou České zemědělské univerzity. Zemědělství je bytostně spojeno s půdou a právě půda je oním svorníkem alternace a kontinuity. Půda je stálá a zároveň se proměňuje. Rád bych tedy učinil ústředním tématem tohoto proslovu půdu, a to ve všech jejích souvislostech, a jejím prostřednictvím naznačil některé odpovědi na výše položené otázky. Činím tak proto, že se nacházíme na akademické půdě a protože půda je ve spojení s agrochemií celoživotním zaměřením mé pedagogické i vědecké a výzkumné práce.

Půda jako stěžejní součást zemědělství je, podobně jako akademická půda České zemědělské univerzity, světem jak přírodních věd a přírodovědných disciplín, které jsou vyučovány především na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů, na Fakultě životního prostředí, Fakultě lesnické a dřevařské a na Institutu tropů a subtropů, tak i věd a disciplín ekonomicko-manažerských, společenských či informatických vyučovaných na Provozně ekonomické fakultě a na Institutu poradenství a vzdělávání. Půda je také obhospodařována světem techniky a technologií, což dokumentuje Technická fakulta i další již jmenované fakulty a instituty.

Půda je vždy více než suma jejích jednotlivých elementů, podobně jako je univerzita vždy více než pouhým součtem jejích jednotlivých částí. Tak jako se způsob vzájemné vyváženosti různých součástí celého půdního univerza projevuje v jeho kvalitě a následně i ve výsledcích zemědělské práce, i charakter harmonické kompatibility jednotlivých disciplín, jejich soulad a jejich výuka v prostředí různých fakult činí akademickou půdu České zemědělské univerzity půdou skutečně univerzitní a úrodnou.

Vážené dámy a pánové, milí hosté,

s každým dalším vědeckým objevem spojeným s půdou z pohledu agroenvironmentální chemie jsem si více a více uvědomoval, jakým ohromujícím a nedozírným světem je půda. Vnímám, jak mne její složitost přesahuje, a i proto se před ní jako vědec skláním s respektem a pokorou. Vztah k půdě je tak vždy vztahem pokory a respektu, který by měl platit i pro sféru akademickou. Bez správného vztahu k půdě, bez toho, že by do ní bylo dáváno to, co vyžaduje, bez správného nakládání s půdou nemůže půda nikdy poskytnout dobrou úrodu. Proto chci za sebe prohlásit, že k akademické půdě České zemědělské univerzity budu, jako jsem činil vždy, přistupovat s respektem a pokorou a že se této akademické půdě budu věnovat s plným zaujetím, že jí budu vždy poskytovat to, co ke svému rozvoji bude potřebovat tak, abychom společně dosahovali vynikajících výsledků. Víím, že právě zmíněné skutečnosti vedení České zemědělské univerzity vždy respektovalo. Tento respekt a úsilí při kultivaci akademické půdy naší univerzity mne zavazuje, podobně jako byl sedlák zavázán svým předchůdcům, starali-li se odpovědně o svou půdu. Jenom díky nim mohl být úspěšný. Proto i budoucí úspěchy naší univerzity budou velkým dílem zásluhou předchozího vedení. Za to mu patří má úcta a poděkování. Pánové emeritní rektori, pane profesore Petře, pane profesore Kozáku a pane profesore Hrone, děkuji vám.

Již jsem několikrát zmínil, že se chemií půdy zabývám celý svůj profesionální život. Proto víím, že jí neprospívají ani neuvážené změny, ani rigidní ustrnulost. Obojí je špatné a obojí půdu degraduje. Domnívám se, že ani akademické půdě nemohou prospívat ať už zbrklé proměny, nebo pouhé lpení na dosaženém stavu. Jakákoliv půda má vždy prospěch z vyváženosti mezi alternacemi a kontinuitou. To bude i hlavní krédo mého působení ve funkci rektora České zemědělské univerzity. Na jedné straně chci pokračovat a rozvíjet tradičně silné obory, které jsou s naší univerzitou spojené, a na straně druhé se hodlám zaměřit na zapojení naší univerzity do širšího rámce podobných organizací v celoevropském kontextu podporou nejmodernějších technologií a také spoluprací se spřízněnými institucemi. Budu se snažit, aby se naše univerzita stala synonymem kvalitní výuky, vynikající vědy, vysoce motivujícího prostředí a místa, ze kterého vycházejí skutečně kvalifikovaní odborníci toužící věnovat se svému oboru.

Vážené dámy, vážení pánové,

mé zvolení rektorem se kryje s dobou, která je pro mnoho lidí dobou velkých zkoušek. Finanční a ekonomická krize, která stála po celém světě mnoho lidí ztrátu práce a znamenala pro ně výrazné existenční problémy a která ustupuje jen velmi pomalu, dává nahlédnout na zemědělství a lesnictví v novém světle. V době, kdy dochází v ekonomice k mnoha strukturálním změnám, můžeme ocenit zemědělství i obory s ním související jako stabilní oblast. Zemědělci a lesníci pracují na svých pozemcích, na své půdě odpradávná s vědomím, že ovoce svého snažení uvidí až po dlouhých měsících, letech – nebo se ho dokonce vůbec nedožijí. Pokud člověk věří, že to, co dělá, má smysl a přinese to užitek, není mu ztěžko předat výsledky svého úsilí jiným. Ví, že podobně si počínaly i generace před ním a doufá, že stejně se budou chovat i jeho nástupci. Právě tento náhled je skutečnou známkou vyzrálosti a moudrosti, která vede člověka k vyrovnanému a spokojenému životu. Filozofie poctivé a pečlivé práce jako smysluplné a uspokojující činnosti by měla propustovat celou naši univerzitu a být nedílnou součástí výuky studentů i vědeckého bádání.

Představujeme

Prof. Ing. Jiří Balík, CSc., absolvoval magisterské i doktorské studium na České zemědělské univerzitě v Praze. V roce 1994 se na ČZU habilitoval a v r. 2001 byl jmenován profesorem pro obor Agrochemie a výživa rostlin. Od té doby je vedoucím katedry agroenvironmentální chemie a výživy rostlin České zemědělské univerzity v Praze. Dlouhodobě stáží absolvoval na univerzitách v Bonnu, Gies-senu, Vídni a v Berlíně.

V akademických funkcích na České zemědělské univerzitě v Praze působí prof. Balík od r. 1997 – nejprve jako proděkan pro pedagogickou činnost na Agronomické fakultě, v letech 2000–2003 jako prorektor pro vědecko-výzkumnou činnost a v letech 2003–2010 jako prorektor pro školní podniky a styk s odbornou veřejností.

Vážené shromáždění,

dovolte mi, abych vám všem jménem vedení České zemědělské univerzity poděkoval za vaši přítomnost, které si velice vážím a cením si jí. Tak jako v minulosti hospodáři v komunitě sledovali nejen půdu svou, ale i svých sousedů, aby se přiučili něčemu novému a lepšímu, či naopak upozornili na možné problémy, které by mohly negativně ovlivnit i je samotné, tak i dnes jsou zde přítomni rektori a rektorky českých a slovenských univerzit a vysokých škol, představitelé politického života České republiky i Prahy, kolegové a kolegyně z partnerských organizací, reprezentanti nevládních organizací a další, kteří vždy na půdě naší univerzity hledali jak inspiraci, tak nám i pomáhali radou, co je možné zlepšit. Má vědecká práce v oblasti chemie půdy mne naučila, že jakákoli půda potřebuje takový rozsáhlý a soustavný zájem různých lidí. Kdyby si jej monopolizovala pouze vybraná skupinka, ztratíme nejen demokratickou kontrolu nad půdou, včetně půdy akademické, ale především snížíme její úrodnost. Jako představitel České zemědělské univerzity si tuto skutečnost velice dobře uvědomuji, protože na naší univerzitě živých věd, která v mezinárodním prostoru vystupuje jako Life Science University, je půda v pojetí živého mikrosvěta jednou z hlavních náplní našich akademických činností. Proto vám vždy bude půda naší univerzity otevřena, tak jako je vaše půda otevřena nám, abychom společně kultivovali český akademický svět, přispívali k rozvoji celé naší společnosti a mohli se těšit z výsledků své práce.

Všechny výše zmíněné cíle, kterým se chci ve své nové funkci věnovat, stojí na jedné zcela zásadní podmínce, kterou jiným způsobem naznačila i právě pronesená slova – a tou je spolupráce zaměstnanců univerzity na všech pozicích a spolupráce s našimi partnery. Pouze s vaší podporou bude možné naplňovat má předsevzetí. Slibuji, že s pokorou vyslechnu i opačný názor, než je můj, přijmu kritiku a budu nezaujatě hodnotit každý návrh jiného řešení. Jsem si vědom toho, že sebekrásnější sliby nemají žádnou cenu, dokud se nestanou skutečností. Mým největším přáním proto je, abych jednou mohl funkci rektora předávat svému nástupci s vědomím, že vize a ideály, s kterými tu dnes stojím, nezůstaly pouze v nenaplněných představách.

Předem vám děkuji za vaši podporu při naplňování záměrů celé univerzity. Velmi si vaší důvěry vážím. Budu se snažit ji nezklamat a podle svého nejlepšího vědomí usilovat o celistvý rozvoj naší České zemědělské univerzity v Praze.

Quod bonum, felix, faustum, fortunatumque eveniat.

Nechť to dobře, šťastně, blaženě a zdárně skončí.

Děkuji za pozornost

*prof. Ing. Jiří Balík, CSc.,
rektor České zemědělské univerzity*

Nové vedení ČZU se představuje

Rektor

JIRÍ BALÍK

Prof. Ing. Jiří Balík, CSc., nový rektor ČZU, dělí svůj čas mezi akademický management a výzkumné i pedagogické aktivity již od roku 1997. Do roku 2000 se jako proděkan pro pedagogickou činnost na Agronomické fakultě ČZU věnoval podmínkám studia, od roku 2000 pak jako prorektor ČZU pro vědecko-výzkumnou činnost podmínkám výzkumu a odbornému růstu pedagogů ČZU. V období 2003 až 2010 pečoval o podmínky školních zemědělských podniků a rozvoj vztahů s odbornou veřejností. Svému odbornému zaměření na výživu rostlin, hnojení, využití odpadů v zemědělství se věnoval na zahraničních univerzitách a v mezinárodních vědeckých organizacích. Je členem České akademie zemědělských věd a řady vědeckých rad (ČZU, FAPPZ ČZU, ZF JU Č. Budějovice, odboru agroekologie VÚRV Praha-Ruzyně, v. v. i., Výzkumného centra pro bioindikaci a revitalizaci). Zasedá v hodnotitelské komisi MZe ČR pro hodnocení návrhů a výsledků výzkumných záměrů, Národní agentury pro zemědělský výzkum, Fondu rozvoje vysokých škol (do roku 2003).

Pedagogické působení soustřeďuje jednak ke garanci magisterského studijního oboru FAPPZ Odpady a jejich využití, a ke garanci několika předmětů, vedení bakalářských a diplomových prací, školení doktorandů, jednak ke koncepčnímu působení v oborových radách doktorského studijního programu „Obecná produkce rostlinná“ na FAPPZ. Podobně pomáhá kolegům v oborových radách na AF MZLU v Brně a Zemědělské fakulty JU v Českých Budějovicích. Jako autor vědeckých prací, 135 příspěvků na mezinárodních konferencích, osmi odborných knih a monografií seznámil odbornou veřejnost s výsledky mnoha výzkumných projektů.

Prorektorka pro vědu a výzkum

MARKÉTA SEDMÍKOVÁ

Prorektorka pro vědu a výzkum prof. Mgr. Ing. Markéta Sedmíková, PhD., která bude ve spolupráci s kolegy pečovat o výzkumnou orientaci ČZU, se ve vlastním výzkumu zaměřuje na biologie gamet, meiotické zrání, aktivace a stárnutí oocytů. Byla řešitelkou či spoluřešitelkou řady výzkumných projektů NAZV,

GACR, FRVŠ o úhrnné hodnotě více než 20 mil. Kč. Ve výuce se jako garant předmětů bakalářského, magisterského i doktorského studia věnuje především fyziologickým tématům a syntetickému předmětu Biologické základy chovu zvířat. Vedla řadu bakalářských a doktorských prací, je školitelem doktorandů. Je členkou České akademie zemědělských věd, České biotechnologické společnosti, České vědecko-technické společnosti, The European Society for Domestic Animals Reproduction, European Association for Animal Production.

Prorektor pro mezinárodní vztahy a 1. prorektor

MICHAL LOŠŤÁK

Prorektor pro mezinárodní vztahy a první prorektor doc. PhDr. Michal Lošťák, PhD. získal řadu mezinárodních zkušeností. Absolvoval odborné pobyty na University of Missouri, FAO Rural Development International Workshop, workshopy pořádané FAO OSN, vedl výzkumné týmy a podílel se na mezinárodních vědeckých projektech s prestižními evropskými univerzitami, např. v rámci European Union COST research program, Research Support Scheme of the Open Society Institute, EU 6FP STREP, EU 7FP Collaborative. Kromě toho konzultoval pro European Union ACE-PHARE Program, Bradley Dunbar Associates, International Trade Centre UNCTAD/WTO. Jako proděkan pro mezinárodní vztahy PEF ČZU pak v letech 2003–2010 prohloubil své zkušenosti z managementu mezinárodní vědecké spolupráce. Ve výzkumné a pedagogické práci se zaměřuje na problémy regionálního rozvoje a rozvoje venkova, přístup LEADER, sociální kontext zemědělství, biopotravin a jídla, trendy a souvislosti globalizace a zemědělství. Zejména o těchto tématech publikuje a je citován v odborných časopisech (Web of Science – 7, Social Science Citation Index – 35). Na PEF ČZU přednáší témata z rurální a ekonomické sociologie, pro FSV UK vede od roku 1998 výuku předmětu Transformace a možnosti rozvoje českého venkova. Vede bakalářské a diplomové práce, konzultuje práci doktorandů, je členem v radách vědeckých časopisů (Sociologia Ruralis, Agricultural Economics, Eastern European Countryside). Je členem Evropské společnosti pro rurální sociologii, České akademie zemědělských věd, vědeckých a oborových rad ČZU a UK.

Prorektor pro informační systémy a vnější vztahy

PETR HEŘMÁNEK

Prorektor pro vnější vztahy a informační systémy Ing. Petr Heřmánek, Ph.D., se ve své pedagogické a výzkumné práci věnuje zejména studiu vlastností tekutinových mechanismů mobilních strojů pro zemědělství, lesnictví, stavebnictví a komunální služby. Je garantem dvou předmětů TF ČZU, vede bakalářské a diplomové práce, je konzultantem doktorského studia. Má zkušenosti člena vývojového týmu ve firmě na výrobu zemědělských strojů, lektora odborných kurzů obsluhy stavebních strojů, řešitele či spoluřešitele vědecko-výzkumných grantů FRVŠ, IGA TF, MPO, MŠMT, SZIF, NAZV. Je oponentem vědeckých článků časopisu Research in Agriculture Engineering z oboru tekutinových mechanismů mobilních strojů, je autorem více než tří desítek příspěvků na odborných konferencích a několika knižních publikací. Je členem České strojnické společnosti. Pro Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR pracuje od roku 2006 jako zkušební komisař obsluh zemních, stavebních a silničních strojů. Akademické samosprávě dosud věnoval svůj čas jako tajemník, místopředseda a posléze předseda Akademického senátu Technické fakulty ČZU.

Nové vedení ČZU se představuje

Prorektor pro strategii

MAREK TURČÁNI

Prorektorem pro strategii se v novém týmu rektora ČZU stal prof. Ing. Marek Turčáni, PhD. V práci na zlepšení systému získávání národních projektů a na podpoře strategických projektů ČZU využije jednak poznatky z funkce proděkana FLD pro vědu a výzkum, jednak zkušenost z různorodého mezinárodního prostředí (USA, Japonsko, Švýcarsko, Nizozemsko, Anglie, Belgie, Španělsko, Francie) a z vedení řady českých, i mimoevropských výzkumných projektů v úhrnném objemu více než 28 milionů Kč. Svůj výzkum orientuje na populační dynamiku lesních škůdců, ochranu lesa a management populací hmyzu, na studium klimatické změny a jejich dopadů na hmyzí škůdce. Jako pedagog FLD uvádí studenty do problematiky ochrany lesů, garantuje dále předměty související s ochranou lesa v českých i anglických studijních programech, je předsedou oborové rady pro doktorský studijní program Ochrana lesa a myslivost a členem komisí pro habilitační řízení a profesorská jmenování. Je členem vědeckých (FLD, FŽP, ČZU) i redakčních (Journal of Forest Science, Zprávy lesnického výzkumu, Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelinae Brunensis) rad, mezinárodních vědeckých (European Lepidoptera Society, CONFOREST, IUFRO) a profesních (Slovenská akadémia poľnohospodárskych vied, Slovenská entomologická spoločnosť, Česká entomologická společnost) organizací. Jeho publikační aktivita sestává z více než 170 prací, ze kterých je 17 uvedeno na Web of Science (s 35 citacemi – podle Science Citation Index – a Hirschovým indexem 2).

Prorektor pro pedagogickou činnost

PETR ZASADIL

Prorektor pro pedagogickou činnost Ing. Petr Zasadil, Ph.D., se ve svých výzkumných aktivitách soustřeďuje na témata z oblasti managementu ekosystémů a ochrany biodiverzity. Zvláštní pozornost věnoval ekologii ptačích společenstev. Je garantem a vyučujícím několika předmětů v českých i v anglických studijních programech FŽP, FLD a FAPPZ, vedl desítky bakalářských a diplomových prací, konzultuje doktorské práce. Má zkušenosti v oblasti organizace konferencí, včetně mezinárodních. Zorganizoval desítky zahraničních exkurzí pro studenty, je garantem mezinárodních smluv v rámci programu Erasmus. Pracoval ve vědeckých radách Fakulty lesnické a environmentální ČZU (2003–2007), Fakulty životního prostředí ČZU (2007 – dosud), Provozně ekonomické fakulty ČZU (2009–2010). Spolupracuje s Českou společností ornitologickou, Českou společností pro ekologii, BirdLife International a je členem výkonného výboru Evropské sekce Society for Conservation Biology. Je autorem a spoluautorem odborných publikací na témata svých výzkumných zájmů, řešitelem či spoluřešitelem řady výzkumných, ale i pedagogicky orientovaných (multimediální studijní materiály, inovace laboratoří, videokonferenční řešení aj.) grantů. Byl členem Akademického senátu ČZU (2000–2003), odpovědnou náročnost akademického managementu si vyzkoušel již ve funkci proděkana pro vědu a výzkum Lesnické (později lesnické a environmentální) fakulty v letech 2003–2007, stejně jako v letech 2007–2010 na nově ustavené Fakultě životního prostředí, kde zároveň plnil úkoly prvního proděkana.

Kvestor

JIŘÍ BOHÁČEK

Kvestor ČZU Ing. Jiří Boháček pečuje od roku 2004 o ekonomickou stabilitu a investiční rozvoj kampusu a součástí ČZU. Vizitkou jeho práce je rekonstruovaný zámek v Kostelci nad Černými lesy, rekonstrukce Školního zemědělského podniku ČZU – Lány, dostavba budovy Provozně ekonomické fakulty, nástavba a rekonstrukce budovy zdravotního střediska, rekonstrukce kruhové haly, nástavba katedry veterinárních disciplín Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Nejnověji zajišťuje a vede výstavbu moderní budovy mezifakultního centra environmentálních věd. Ing. Jiří Boháček vedl řadu projektů výstavby a rekonstrukce budov Českého vysokého učení technického a dodnes ČVUT pomáhá dobrovolnou prací jako člen nadačního fondu profesora Hanzla Českého vysokého učení technického. Je rovněž členem dozorčí komise rady České televize a členem monitorovacího výboru Ministerstva práce a sociálních věcí pro oblast operačních programů. Výkonnostní atletické záliby z mládí a vášeň pro odbíjenou dnes stále více nahrazuje cyklistikou a tam, kde jsou hory, i vysokohorskou turistikou.

Kancléř

FRANTIŠEK JANOUCH

Kancléř JUDr. František Janouch má zkušenosti z právní a metodické podpory zadávání veřejných zakázek, z jednání se zadavateli, z tvorby smluvních dokumentů, odborných stanovisek a rozhodnutí. Jako vedoucí samostatného právního oddělení Ministerstva kultury ČR se účastnil legislativní činnosti, vedl právní podporu realizace projektů Integrovaného operačního programu 2007–2013, zajišťoval podporu v rámci speciálních témat práva Evropské unie a spolupracoval na významných projektech vč. Finančních mechanismů EHP/Norska a státního fondu kinematografie. Praxe vedoucího právního oddělení Ministerstva informatiky ČR ho přivedla k tématům právní informatiky a zastupování státu před soudy. Spolupracoval na významných veřejných zakázkách a projektech (Czech Point, KIVS, NPPG, linka 199, digitalizace TV). Je autorem odborných textů v časopise Veřejné zakázky, autorsky spolupracoval na předním zpravodajském serveru Novinky.cz, časopisu Computer a internetových projektech. Informační technologie také patří k jeho trvajícím zájmům.

„Věřím v sílu každodenní poctivé práce.“

Na otázky odpovídá prof. Ing. Jiří Balík, CSc., rektor ČZU.

● Jak vidíte ČZU v roce 2012? Co by se mělo změnit?

Rok 2012 je už za dva roky, v životě univerzit je to velmi krátká doba. Mým cílem především je, aby univerzita byla stabilní. To dnes znamená hlavně dostatek kvalitních studentů a absolventů. Současně nás vnější podmínky nutí ještě výrazněji akcentovat i roli špičkového výzkumu a inovací. I na naší univerzitě potřebujeme částečnou změnu myšlení, abychom začali klást větší důraz na výzkum a jeho výsledky i jejich odbornou prezentaci akademické a široké veřejnosti. Uvědomme si, že v rámci sílící konkurence českých i evropských univerzit a výzkumných kapacit bude kvalita těchto výsledků pro zachování dobrého jména naší univerzity nezbytná. Akcent na výzkum musí být kladen napříč celou univerzitou od doktorandů přes mladé asistenty a docenty až po profesory. Z největší míry by se stabilita ČZU měla opírat o výsledky ve vědě a výzkumu.

● ČZU dosáhla již dnes respektovaných výsledků výzkumu a mezinárodní spolupráce. Jak chcete iniciovat a podporovat ještě výraznější orientaci na výzkum?

Každý profesor je osobnost a formuje svou vizi, což znamená, že musí prokázat schopnost získat nové projekty a vytvořit dobrý tým lidí kolem nich. Snažil jsem se celý tým vedení ČZU vybrat tak, abychom pro zájemce kolegů vytvářeli dobré rámcové podmínky, posilovali součinnost fakult ČZU a mohli klást důraz právě na mezifakultní projekty.

Chceme motivovat zvláště doktorandy a další mladé pracovníky, aby pod vedením zkušených profesorů a docentů přicházeli s vlastními výzkumnými tématy, aby se pokusili na své dobře napsané projekty získat prostřednictvím celouniverzitní grantové agentury zdroje. To vše na bázi volné grantové soutěže s přibližně pětadvacetiprocentní úspěšností. Uspějí ti nejlepší. Věřím, že se kvalita prosadí.

● Jak budou Vaši nejbližší spolupracovníci prosazovat onen všestranný důraz na kvalitu?

Věřím v sílu každodenní poctivé práce. Nic se nedá přeskočit, nelze dělat revoluci, změny musí přicházet postupnými kroky. Sám jsem se přesvědčil, že změna někdy trvá tři roky, pět let. Chceme v oblasti vědy a výzkumu trpělivě motivovat úspěšné řešitele, dostatečně je finančně podporovat, dále pracovat na prestiži ČZU postupně profesionalizovanou komunikací, být centrem událostí vědeckého i studentského světa.

Zásadní roli kvalitního knowledge media napříč univerzitou by zde mohl sehrát univerzitní vědecký časopis *Scientia Agriculturae Bohemica* se sekci biologickou, technickou a ekonomicko-spoolečensko-vědní. Dalším krokem v oblasti vědy a výzkumu je práce s doktorandy. Musí být samozřejmě, že doktorand bude mít za sebou před obhajobou práce několik vědeckých publikací, které nutně nemusí být v impaktovaných časopisech, stačí publikace v některém vědeckém periodiku. To je nejsilnější potenciál doktorandů této univerzity. Máme jich hodně, jsou to lidé nadaní a je třeba, aby se školitelé více zaměřili právě na publikace. Cílem tak nebude soustředit se jen na vlastní zpracování disertační práce, ale i na prezentaci výsledků v akademické a odborné komunitě. Pak je zde samozřejmě i otázka habilitačních prací a profesorského řízení. Domnívám se, že pravidla jsou nastavena dobře, srovnatelně s ostatními univerzitami. Myslím, že tlak na kvalitu vytvoří početnější kategorii mladších docentů a právě to bych rád podpořil.

● Na ČZU je řada mladých čtyřicátníků, kteří už za sebou mají habilitaci nebo dokonce profesuru...

V naší profesi musí člověk na habilitaci nebo profesuru dozrát. Lze si představit mladého profesora matematiky či fyziky, to je i trend zahraničních univerzit. Ale v našem oboru je potřeba mít kromě nadání i jisté zkušenosti s výzkumem a vynikající rozhled v oboru i v širších souvislostech. Ty zkušenosti může člověk získat často jen prací v laboratoři, v terénu, s nejmodernější technikou. A to vše cestu k nejvyšším stupňům vzdělání protahuje.

● Povšiml jsem si, že jste závěrem slavnosti po své inauguraci rád věnoval pozornost kruhu mladých lidí, předpokládám Vašich doktorandů. Jak lze soustředit schopné lidi, kteří opravdu touží po vzdělání a po vědecké práci?

Už během bakalářského a magisterského studia je potřeba studentům dopřávat poctivý přístup, vážně se o ně zajímat, aby se vytvořila vzájemná důvěra mezi studentem a pedagogem. Pak se mezi nimi vytváří nejen profesní vztah, ale i určitá citová vazba, při níž se vzájemně přenášejí přístup k životu, vztah k práci, která často vyžaduje pracovní nasazení tak dlouho, jak dlouho je potřeba, a nejen osm nebo deset hodin denně. A osobnosti mezi doktorandy na sebe nabalují další kvalitní studenty, což umožňuje překlenout věkové rozdíly mezi pedagogem a studenty mladších generací. Vidíte, opět jde o každodenní práci a o to, jít poctivě příkladem, protože přístup a životní filozofii nelze nařídit, ty můžete jen sdílet.

● Právě z Vašich mladých kolegů, kteří očekávali, až dostojíte všem svým společenským povinnostem, sálalo nadšení, radost a respekt...

Potěšilo mě, že zůstali do úplného konce. Možná tak lze poznat dobré pracoviště. Lidé tam sdílí úspěchy i nezdary, jsou na společné lodi... Mrzelo by mne, kdyby tam moji mladší kolegové nebyli, jsou mi velmi blízcí a chtěl jsem, aby se účastnili pro mě tak důležité události.

● Kterých vlastností si u studentů ČZU nejvíce vážíte?

U studenta v první řadě oceňuji zájem o obor. Se zájmem narůstá čas věnovaný studiu a výsledky jednotlivců jsou pak vždy lepší. V ideální kombinaci je student nejen pracovitý, ale i kreativní, jde za podstatou věcí, chápe je i v praktickém ohledu a umí znalosti aplikovat. Zároveň je hrdý, že studuje právě ČZU, ke své univerzitě má vztah a jako absolvent se k ní sebevědomě hlásí. Student by také měl být „z definice“ zvědavý. Prostor pro zvědavost vymezuje především pedagog možnost živé, otevřené diskuse. Aby čas strávený diskusí nebyl bez výsledků, bez dalších invencí, je třeba diskusi usměrňovat správným směrem, dopředu zadávat témata a moderovat účelný styl komunikace. Proto je tak obtížné dobře řídit plodnou diskusi. To klade nároky nejen na odbornost pedagoga, ale také na jeho učitelskou kompetenci.

● Ze zkušenosti vím, že jen menšina pedagogů dobře učí a zároveň je schopna špičkového výzkumu ...

Vždy je náročné najít správnou rovnováhu mezi výzkumem a pedagogickým působením. Pedagogů s ideálním přístupem je na všech univerzitách málo. Vynikající výzkumník má méně možností zdokonalovat pedagogickou činnost a naopak. Zde vidím velký úkol a velmi perspektivní možnosti rozvoje pro náš Institut vzdělávání a poradenství v Chuchli, kde působí profesionální pedagogové. Kurzem institutu prochází už doktorandi a učí se principům správné práce se studenty, např. vytvoření dynamické struktury přednášky. Další podporou je vnitřní evaluace. Pracovníci institutu vyhodnocují průzkum vytipovaných předmětů mezi studenty a pedagogy. Pětiletá tradice a pozitivní přístup zejména mladých pracovníků, kteří chtějí výsledky znát a zdokonalovat pedagogickou práci, představuje více než dobré důvody pro rozvíjení systému evaluace.

● Velkým tématem terciárního vzdělávání je digitalizace a práce s využitím médií v nových režimech vzdělávání, zejména e-learning, blended learning apod.

Za dob našich studií jsme si například při biologii všechno „tak nějak“ představovali, dnes přednášky doprovází dokumentace, která pomáhá dokreslovat výklad a zároveň povzbuzovat činnost vizuální paměti. Studenti jsou v tomto směru dnes mnohem náročnější, což zase vynucuje inovaci a obnovování studijních materiálů. Přednáška ale nikdy nebude zcela nahraditelná digitální podobou, kterou si student může stáhnout z internetu. Už to, že pedagog má za semestr jen čtrnáct příležitostí, musí se soustředit výhradně na klíčové otázky a podrobně je vysvětlovat. Necítit na to, že během semestru předá obsah

celého oboru. Přednáška je svým způsobem noblesní herecké vystoupení, i proto bych úkol digitalizace nepřeceňoval. Snahou každého dobrého pedagoga by mělo být sepsání vlastních skript, kde právě tyto nové možnosti mohou trochu pomoci. Je mi sympatický německý způsob práce, kdy na základní učebnici oboru ústavy spolupracují v rámci celého Německa, a časem, osvědčily-li kniha hodnotu, je znovu vydávána pod tímtéž názvem v upravených vydáních obměněného autorského kolektivu. To je známka kvality.

● **Výrazným trendem terciárního vzdělání je snaha umožnit studentům poznat i způsob vyučování jinde ...**

Internacionalizace studia i výzkumu je jednou z priorit ČZU. Naši studenti cestují na jeden až dva semestry za zkušenostmi na zahraniční univerzity a k nám naopak přijíždějí studenti z celého světa. Tento trend chceme udržet a posilovat stále zahraničních studentů, samoplátců. Snažíme se podporovat řadu programů v angličtině, přilákat například africké studenty ke studiu tropů a subtropů; zde máme zhruba čtyřicetiletou zkušenost a velmi dobrou pověst. Studium v zahraničí je pro každého studenta přínosem, protože se musí starat sám o sebe. Také získá bližší vztah ke své zemi, k České republice, a ke své univerzitě. Jsme součástí tzv. eurology, tj. vynikajících univerzit zabývajících se vědami o přírodě. ČZU se může srovnávat s univerzitou ve Vídni, Hohenheimu-Stuttgartu, Uppsale, Kodani, Wageningenu či Varšavě. Na ČZU vyučují nejen naši absolventi, ale i absolventi VŠE, UK, VŠCHT a jiných škol, a toto heterogenní prostředí se ukazuje být přínosné. Rád bych udržel konkurenční prostředí, které ve zdravém slova smyslu klade vyšší nároky. To znamená nechat dveře univerzity otevřené a získat tím prostředí pro kvalitní výběr.

● **Jaké by měly být další důležité pilíře pro směřování univerzity?**

Jednotlivé fakulty musí získat svou vizi a výzkumné projekty, ale je nutné, aby v té době již disponovaly vlastním vyspělým zázemím, lidmi, kteří publikují, tvoří týmy v rámci univerzity, i s lidmi z dalších pracovišť. Dále budeme klást důraz na spolupráci s Akademií věd ČR, s ostatními univerzitami a budeme usilovat o to, abychom získali kolegy z jiných odborných pracovišť. Bez toho se nemůžeme v budoucnosti obejít. Je to samozřejmě otázka financí, ale zároveň politiky jednotlivých fakult, které odpovídají za personální politiku. Nemalou součástí možností špičkového výzkumu a výuku tvoří technická infrastruktura. Budujeme Mezifakultní centrum environmentálních věd. Doufám, že se nám podaří vybudovat laboratoře právě pro environmentální inženýrství a rovněž vynikající genetické laboratoře. Poslouží jako společné pracoviště pro Fakultu dřevařskou a lesnickou, Fakultu životního prostředí a Fakultu agrobiologie, podporující univerzitní integritu. Proto by na ně měly jít finanční prostředky ze všech těchto fakult a z rektorátu. Ačkoli nyní zaznívají skeptické hlasy, že se tento projekt nepodaří realizovat, protože všechny fakulty chtějí mít vlastní přístroje, jsem přesvědčen o jeho významu i o šanci na úspěch. Budeme přestavovat starou menzu na nové výukové prostory s laboratořemi a posluchárnami. Budovu bude mít ve správě Provozně ekonomická fakulta. Zároveň tam bude sídlit Institut tropů a subtropů. Dotován bude tento projekt z celouniverzitního fondu, na který přispívají všechny fakulty, zde vidím další výraz vzájemné spolupráce. Dalším rozvojovým záměrem je využití budovy na Kavčích horách, v současnosti jednáme o vlastnictví pozemků pod budovou. Infrastruktura by byla ničím, kdybychom neuměli získávat finance na projekty. Také proto jsem jmenoval i prorektora pro strategii, aby se soustředil jen na výzkumné projekty, hledal náš potenciál a odkrýval, v čem ještě máme rezervy. Projekty jsou často vyřazovány pro formální nedostatky a my chceme zefektivnit administrativní work-flow podávaných projektů. Tým lidí bude mít nastudované nároky a požadavky jednotlivých grantových projektů a bude umět posloužit jako servisní zázemí řešitelům.

● **Podobné je i zadání prorektorovi pro vnější vztahy a informační systémy?**

Jedním z jeho základních úkolů je zajistit fungování informačního systému tak, aby sloužil jako páteř univerzity. Systém musí být neustále zdokonalován pro uživatelskou přívětivost k našim zaměstnancům.

Záleží nám na udržení dobrých kontaktů s českou zemědělskou praxí. To je otázka spolupráce s Českou agrární komorou, dohody jednotlivých výstav, komunikace s profesními organizacemi. A také spolupráce s našimi absolventy. Další oblastí je podpora studentských aktivit, např. Miss

Agro apod. Rámecem vnějších vztahů je vybudování jednotné strategie ve vztahu k veřejnosti. Je třeba vytipovat silné stránky jednotlivých fakult, využít je a sjednotit jejich komunikační strategie, abychom byli schopni celoplošně vyjadřovat svůj názor k tématům, ke kterým máme co říci. Kromě obecné zemědělské tematiky jsme určitě schopni velmi komplexně obsáhnout strategii vývoje zemědělství, problematiku lesnictví, ale i klíčové otázky životního prostředí, například dopady provozu elektráren na životní prostředí, dopady zpracování odpadů a podobně. Uvědomuji si, že to je věc dlouhodobé investice. Dobrou cestou je soustředění na kultivaci a prezentaci značky ČZU. Se značkou jsme se szili a pod ní bychom měli koordinovaně vystupovat. U pracovníků je hlavním předpokladem vynikající odbornost, ale já pokládám za stejně důležitou loajalitu k ČZU. Nemohu si vážit člověka, který pomlouvá vlastní pracoviště.

● **Jak silné jsou dnes společné zájmy fakult ČZU?**

Jako univerzita máme dobrou mezifakultní spolupráci, což je dáno i tím, že máme společné zázemí zde v Suchdole. Nepochybnou výhodou jsou synergie studijních programů. Například studenti Fakulty agrobiologie mají část ekonomických přednášek na Provozně ekonomické fakultě a podobně je tomu i mezi ostatními fakultami. To vede i k tomu, že absolventi jedné fakulty jsou dnes pedagogy fakulty jiné. To jsou tradice, které chceme uchovat a zabránit opačným, odstředivým tendencím. Jejich příkladem je snaha rušit klasické předměty, které studenti studují napříč fakultami. Pořád je třeba uvědomovat si výhody jednotlivých fakult z pohledu synergického působení. Současní děkani mají systémový, celouniverzitní přístup a rozumí síle spolupráce. Při tvorbě skladby nových studijních programů máme systém vnitřní akreditace společný pro všechny fakulty, abychom zajistili, že předměty nejsou dublovány na více fakultách. Všichni děkani musí s návrhem souhlasit. Fakulty tak nejsou monolitem, který si odučí všechno sám, taková „samostatná“ univerzita v rámci univerzity. Vkročili jsme již do doby neustálého doplňování vzdělání ve všech profesích. Rozvojový potenciál vidím v našem Institutu vzdělávání a poradenství v Chuchli. Vyučujeme řadu humanitních věd, ale ne na bázi samostatných oborů. Máme kapacity i lidský potenciál pro vzdělávání v oblasti volného času. Univerzita by měla působit i jako doškolovací pracoviště. V Německu jsou na univerzitách zajímavou částí výkonů různé kurzy a certifikovaná školení.

● **A co dnes možná zapomínané téma života na venkově?**

Určitě jsme kompetentní i v této oblasti, disponujeme programy zaměřenými na regionální rozvoj. Sám z venkova pocházím a vím, jak složitá je struktura jeho problematiky. Je to otázka hledání zaměstnání, životních partnerů, kultury, vzdělání a zábavy pro děti ... A opět to souvisí se zemědělstvím a udržením krajiny, protože jejich úpadkem český venkov trpí. Západoevropské země do venkova investují a není to prvoplánově investice do zemědělství, ale do udržení krajiny jako přirozeného prostoru. Krásně zabydlený venkov v Rakousku a Německu je výsledkem takových investic.

● **Co pro Vás, pane rektore, představuje soustředění celé univerzity do klidného prostoru na okraji Prahy? Má kampus ČZU svého ducha?**

Určitě ano. To cítí všichni, kdo tady vystudovali. Už když jsem někdy v roce sedmdesát osm končil, tak jsem atmosférou školy žil. Jsou tu soustředěny všechny fakulty, menza, koleje, sportovní centrum a právě to dělá Suchdol Suchdolem. Je tady prostor pro fotbal, volejbal, tenis, basketbalová hala, sportovní areál studentům slouží do deseti hodin do večera. Je možné si za umělého osvětlení zahrát fotbal, zajít si pozdě večer zaplavat. Je na místě zdůraznit vynikající práci naší katedry tělesné výchovy. Bez ní by areál nežil tak pestrým životem. A je to zároveň i silná konkurenční výhoda našeho areálu. Hodně se do něj investovalo a výsledky jsou výborné. Zároveň má tento areál potenciál další výstavby. Jen doprava byla dimenzována na situaci v šedesátých letech a její charakter se od té doby velmi změnil. Schází zde parkovací plochy a vybudování parkovacího domu s parkovacím prostorem pro pedagogy i studenty je jedním z mých záměrů.

Pan profesor Mareček, který projektoval zeleň v areálu, se tu na parkových úpravách podílí dodnes. Zvolil určitý styl a ducha, který z areálu dýchá. „Kampus ČZU je unikátní“, slyším často i od kolegů rektorů jiných univerzit. A my si tuto výjimečnost uvědomujeme.

Děkujeme za rozhovor.

Student PEF ČZU? Inteligentní sangvinik, schopný ptát se „proč“

Provozně ekonomická fakulta ČZU patří mezi největší v Praze, navštěvuje ji přes 9200 studentů.

Na otázky odpovídá děkan PEF ČZU prof. Ing. DrSc. Jan Hron, dr. h. c.

● **Jaká je Vaše vize Provozně ekonomické fakulty ČZU v roce 2012?**

V roce 2012 vidím Provozně ekonomickou fakultu ČZU jako strategicky uvažující a k dalšímu rozvoji připravenou fakultu s významnou pozicí v oblasti terciárního vzdělávání na národní i evropské úrovni. Fakultu, která si i přes nepříznivý demografický vývoj udrží statut nejžádanější ekonomicky a manažersky orientované fakulty v ČR. Vždyť i v letošním roce se hlásí asi 12 000 uchazečů do všech forem studia! Přirozeně, naše fakulta pak může tím spíše poskytovat výběrové, náročné studium těm studentům, kteří mají předpoklady je úspěšně zakončit. Vidím Provozně ekonomickou fakultu ČZU jako fakultu, na které budou působit výteční pedagogové, kteří budou s energií a nápaditě do výuky zařazovat výsledky výzkumu a poradenské činnosti, kteří budou psát moderní, čtivé a respektované učebnice. Fakultu v krásném prostředí a s dostatkem prostorných, esteticky kvalitních a moderně zařízených učeben.

● **V čem má fakulta vynikat nad svými odbornými konkurenty, jinými ekonomickými fakultami v ČR?**

Konkurenční výhoda PEF ČZU v Praze jednoznačně spočívá v obsahu studijních odborů a profilu absolventa, který je založen na systémovém postupu, tzn. v našem případě na unikátní mezioborové znalosti společensko-ekonomických disciplín (ekonomika, management, informatika, marketing, sociologie, psychologie) a základních principů chování živých organismů (rostlin a živočichů) i technických systémů v homeostatickém vztahu k prostředí. Jistě i proto patří diplom z PEF ČZU mezi pět nejuznávanějších diplomů z ekonomických univerzitních fakult ČR (Lidové noviny).

● **Jak bude Vaše fakulta podporovat celouniverzitní aktivity?**

Provozně ekonomická fakulta zásadním způsobem přispívá k rozvoji celé univerzity už tím, že pečuje o téměř 12 000 svých posluchačů. Zároveň umožňuje studentům ostatních fakult získávat cenné ekonomicko-manažerské kompetence, a tím zvyšuje jejich konkurenceschopnost na budoucím trhu práce. Z celouniverzitního pohledu se vysokou mírou, téměř 900 studenty, podílí na internacionalizaci studia a také na uvádění moderních vzdělávacích přístupů a informačních systémů do prostředí ČZU.

● **Jak byste popsal schopného studenta Provozně ekonomické fakulty ČZU? A jakého byste si přál?**

Schopný student PEF ČZU by měl být inteligentní sangvinik, schopný komunikace a dělné spolupráce s ostatními, pracovitý, pilný, cílevědomý, skromný, ale i zdravě sebevědomý, zdobený optimismem. Schopný ptát se, ptát se nejen na otázky „co“ studuje, ale také „proč“. A pokud by přidal i zájem o svůj zdravotní stav, o sport a kulturu ducha i těla, dbal o svůj vnější projev ... to by byl student, kterého bych si věru přál.

● **Jaké trendy současného světa jsou pro směřování Vaší fakulty klíčové?**

Univerzity jsou instituce jak konzervativní, tak inovativní. Konzervativní v navazování na výsledky práce našich předchůdců, inovativní v práci s mladými lidmi a v oblasti vědecko-výzkumné činnosti. Např. devíti studijními programy v angličtině rozšíříme potřebnou internacionalizaci studia, věnujeme se i dalším formám studia včetně celoživotního vzdělávání.

● **Na která výzkumná témata chcete klást mimořádný důraz?**

Vzhledem k širokému odbornému profilu fakulty, který sahá od informatiky, systémového inženýrství přes ekonomii, teorii řízení, řízení, marketing, personalistiku, psychologii, finance po sociologii, humanitní disciplíny, vzniká celá řada výzkumných týmů zabývajících se aktuálními otázkami. Naše aktuální výzkumné záměry řeší témata Informační podpora pro strategické rozhodování a Ekonomika zdrojů českého zemědělství a jejich efektivní využívání v rámci multifunkčních zemědělsko-potravinářských systémů. Jak vidíte, studujeme náměty, které snad mohou přispět k dobrým perspektivám české společnosti.

Děkujeme za rozhovor.

Každý student je osobnost, zasluhující individuální přístup

Fakultu lesnickou a dřevařskou ČZU navštěvuje 1400 posluchačů. Na otázku odpovídá její děkan prof. Ing. Vilém Podrázský, CSc.

● Jaká je Vaše vize Fakulty lesnické a dřevařské ČZU v roce 2012?

V tomto roce by měla mít fakulta reakreditován plný soubor studijních oborů Bc., Mgr. i DSP, navíc všechny obory pro habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem. Myslím, že nám takováto perspektiva dává potřebný klid na rozvojové záměry. Např. v oblasti výzkumu by měly být všechny týmy zapojeny do projektů nejrůznějšího charakteru – od základního výzkumu až po spolupráci s firmami. A náročné mezinárodní prostředí je standardem již nyní. Klíčové je ovšem financování, což je velká neznámá vnějšího prostředí a současné společenské situace. Atraktivní studijní programy a vysoké renomé ve vědě, výzkumu, úspěšnost v akvizici a řešení grantů a projektů, stejně tak jako plodné mezinárodní kontakty, to se bude počítat vždycky, to je konstantní věc, ze které se musí vycházet v každém případě.

● V čem má fakulta vynikat nad svými oborovými konkurenty, jinými přírodovědnými fakultami v ČR?

S trochou nadsázky lze říci, že tam, kde přírodovědec problém analyzuje a v praxi leckdy spíše způsobí (viz třeba kauza NP Šumava), inženýr jej musí nějakým odborně, společensky a ekonomicky přijatel-

ným způsobem vyřešit. Být toho schopen, to je komparativní výhoda, kterou by mělo studium poskytnout našim absolventům. Soudě podle zpětných vazeb „z terénu“ tuto výhodu FLD ČZU jistě poskytuje. Myslím si, že přesah od pouhé znalosti přírody a přírodních procesů do sféry řízení přírodních zdrojů a samozřejmě jejich ochrany a obhospodařování je právě něčím, co inspiruje i naše uchazeče o studium.

● Jak bude Vaše fakulta podporovat celouniverzitní aktivity?

Tady není o čem přemýšlet: za předpokladu, že vše, co bude dobré pro univerzitu, mělo by být dobré i pro její fakulty, se budeme plně podílet na práci univerzity a hledat pro nás maximální přínos ve spolupráci s rektorátem i ostatními fakultami a součástmi ČZU. A to nejen pasivně, ale rozhodně velice aktivně. Jako dobrý příklad může posloužit koncem března uskutečněná výstava myslivosti a lovectví v Brně, kde fakulta plně vystupovala jako realizátor, ČZU pak jako garant akce s obrovským pozitivním dopadem na veřejnost odbornou i laickou. Vždyť jen počet návštěvníků, 117 tisíc, je obdivuhodný, a prodejci si vesměs pochvalovali rekordní příjmy.

● Jak byste popsal schopného studenta FLD ČZU? A jakého byste si přál?

Tyto luzné představy bych spojil do postavy studenta/ky, kteří mají opravdový zájem o své obory, mají o nich nezkreslené představy, jsou schopni a ochotni strávit rok na studiu v zahraničí, pracovat a učit se v terénu, číst literaturu ve dvou světových jazycích a kromě velkého zájmu o praxi mají předpoklady k základní vědecké práci. Vím, není toho málo. Při uvážení kvality absolventů středních škol a situace na ostatních univerzitách a fakultách ještě mohou být moji kolegové a já rád za ty studenty, kteří se k nám hlásí. S výjimkou jazykových znalostí, které ovšem na vysoké škole jinak než usilovným samostudiem nebo v intenzivních jazykových školách nezískají, naši studenti téměř ideálně alespoň v některých aspektech odpovídají. Jsou výborní. Bohužel, některé evropské trendy masového školství nás táhnou dolů.

● Jaké trendy současného světa jsou pro směřování Vaší fakulty klíčové?

Kromě zmíněného to určitě je globalizace, která lesnický obor proměňuje již delší dobu, obor je dnes samozřejmě plně mezinárodní. Zahraniční firmy zcela ovládají náš trh a to by se mělo odrážet i v přípravě našich absolventů po stránce jazykové i odborné. V oblasti vzdělávání lesnické obory dosti postihlo rozmělnění na třístupňový systém a znatelné snižování kvality školství. Lesnické obory navíc prožívají ještě i proces marginalizace v naší společnosti, ale to je jak objektivní, tak i subjektivní záležitost. Ve zcela jiné situaci jsou ovšem obory dřevařské, kde je po absolventech i v mezinárodním prostředí extrémní poptávka, která je plně v souladu s mimořádnou náročností jejich přípravy.

● Na která výzkumná témata chcete klást mimořádný důraz?

Určitě by to mělo být polyfunkční využívání lesů v krajině a společnosti, ale to je široké, všeobjímající téma. Síla naší fakulty je především v oblasti ekonomického hodnocení funkcí lesa, lesnické politiky, genetiky, dynamiky hospodářských i polopřirozených lesů a aplikované zoologie. Zde soustřeďujeme své síly. Žádoucí by bylo rozvíjet dřevařská témata a různé technické aspekty lesnictví. I když se naši pracovníci začínají prosazovat i v těchto oborech, má tady celá ČR a české lesnictví velký dluh.

Děkujeme za rozhovor.

Absolvent Technické fakulty ČZU výhodou

Na otázky odpovídá děkan Technické fakulty ČZU prof. Ing. Vladimír Jurča, CSc.

● Jaká je Vaše vize Technické fakulty ČZU v roce 2012?

Moje vize TF v roce 2012 hodně souvisí s vývojem na trzích práce v posledních letech – absolvent se slušným technickým vzděláním, který má zájem pracovat, spolehlivě nebude nezaměstnaný. Současné období vývoje industriální společnosti ve vyspělých zemích světa lze jednoznačně charakterizovat prudkým úbytkem potřeby nekvalifikovaných pracovníků a zároveň růstem poptávky po technicky kvalifikovan-

vané pracovní síle. Přes 60 % oslovených podniků průmyslového sektoru v ČR pocituje nedostatek technicky vzdělaných uchazečů o zaměstnání. A zájem uchazečů o TF potvrzuje tyto trendy. Studium techniky ale vyžaduje náročnost a schopnosti dobře rozumět logickým souvislostem. Financování systému vzdělávání v ČR je však založeno především na počtu studentů a to má významné souvislosti s úrovní znalostí uchazečů o studium, potažmo studentů fakulty. Pro studenty prvních ročníků pořádáme bezplatné vyrovnávací kurzy, protože např. bez slušné znalosti a pochopení matematiky nemůže student zvládnout téměř žádný předmět, který následuje ve studijním plánu.

Strategií TF je ale vychovávat jen kvalitní absolventy. Mohli bychom produkovat nedouky a zvýšit si tím rozpočet fakulty, ale jsem přesvědčen, že jen několik let. Absolvent TF má opravdu dobrý kredit, těší mne řada inzerátů firem hledajících zaměstnance, v nichž je uvedeno „absolvent TF ČZU výhodou“.

Takže závěrem k vizi TF 2012 – i přes akreditace nových atraktivních studijních oborů bude v příštích letech na fakultě o něco méně studentů, zřejmě i méně absolventů, ale s dobrými znalostmi, vysokou prestiží a bezproblémovým uplatněním v praxi.

● V čem má fakulta vynikat nad svými oborovými konkurenty, jinými technickými fakultami v ČR?

TF ČZU je zřejmě jedinou fakultou v ČR, která na vysoké úrovni zabezpečuje vzdělávání odborníků v oblasti zemědělské techniky. Dosáhli jsme ale vysoké prestiže i v oblasti systémů řízení údržby, automobilové dopravy, řídicí techniky ad. Od konkurentů se možná lišíme i kvalitou. Náš student není jakýmsi pořadovým číslem, je to kolega, který se kdykoli může obrátit s dotazem či problémem na kohokoli z pedagogů i na vedení fakulty a nikdy není odmítnut. Já osobně poctivě odpovídám na všechny e-mailové dotazy studentů, a to nezřídka i na ty méně důvtipné ... A velmi si vážím práce pracovníků na studijním oddělení, které i na nesmyslné dotazy věcně a v klidu podruhé, podesáté ... odpovídají studentům i uchazečům o studium. Snažit se vyjít vstříc studentovi je výraznou odlišností a kvalitou, kterou bych rád rozvíjel.

● Jak bude Vaše fakulta podporovat celouniverzitní aktivity?

TF zastává názor, že je nutné stavět zájmy univerzity nad dlíčí zájmy fakult. Dlouhodobě například zajišťujeme výukové prostory pro ostatní fakulty ČZU včetně technického servisu. Rozvrhy univerzity by bylo jen těžko možné sestavit, pokud bychom hájili jen své zájmy a posluchárny a učebny fakulty neposkytovali.

Technická fakulta dlouhodobě zajišťuje celouniverzitní aktivity ve specifických oblastech propagace, čerstvě připomeňme veletrhy FOR INDUSTRY a také TECHAGRO. Zde zejména členové katedry zemědělských strojů odvedli kus dobré práce. Pracovníci fakulty přispěli k dobrému jménu ČZU výrazným podílem také na akcích GAUDEAMUS (jak v Brně, tak následně v Praze), na výstavě Země živitelka atd.

● Jak byste popsal schopného studenta TF ČZU? A jakého byste si přál?

Dobrý student TF musí být především schopen a ochoten logicky přemýšlet. Proč dodávám „i ochoten“? Poslední roky přijímáme do prvního ročníku kolem 650 nových studentů, přičemž zhruba 200 z nich nezvládne už první semestr a studium končí. Většina z nich jsou snad jen pohodlní, tedy neochotní se něco nového naučit – a to ve většině předmětů TF znamená nad problémem přemýšlet a pochopit souvislosti. Přál bych si tedy co nejvíce studentů přemýšlivých, kteří chtějí získat užitečné znalosti pro svůj profesní život, a zároveň co nejméně studentů, kteří pouze chtějí získat vysokoškolský titul.

● Jaké trendy současného světa jsou pro směřování Vaší fakulty klíčové?

Vývoj v technice a technologiích je tak rychlý, že nějaké nazpaměť naučené znalosti zastarávají tak prudkým tempem, že bez pochopení technických souvislostí a schopnosti jejich aplikace na vývojově nové technologie a zároveň ochoty učit se celý život nebude mít absolvent už za pár let po ukončení fakulty uplatnění. I proto TF v uplynulých pěti letech vytvořila a akreditovala čtyři zcela nové studijní obory, které reagují na aktuální požadavky praxe. Dalším globálním trendem, který se TF úzce dotýká, je filozofie trvale udržitelného rozvoje – neníčit přírodu a ponechat ji pro budoucí generace alespoň v takovém stavu, v jakém jsme ji převzali. Na tento trend opět reagovala fakulta vznikem nových studijních oborů (Technika a technologie pro zpracování odpadů, Technika pro obnovu a udržování krajiny, Technology and Environmental Engineering), ale i zaměřením výzkumných aktivit, např. na snižování emisí spalovacích motorů, minimalizační technologie zpracování půdy, precizní zemědělství, technologie zpracování biomasy, využití solární energie a mnohé další.

● Na která výzkumná témata chcete klást mimořádný důraz?

Preferovaná výzkumná témata zřetelně souvisí s trvale udržitelným rozvojem. TF nemá mnoho možností k provádění základního výzkumu, zaměřuje se tedy spíše na výzkum aplikovaný. Uvedu několik příkladů úspěšných směrů výzkumných aktivit kateder TF – studium fyzikálních vlastností biologických materiálů, konstrukce a testování solárních fotovoltaických systémů se zvýšenou efektivitou, energetické a ekologické aspekty energetického využití biomasy, studium procesů degradace materiálů, ekologie, ekonomika a bezpečnost provozu motorových vozidel, environmentální dopady pozemní dopravy na životní prostředí, senzorika a technické prvky s vazbou na precizní technické systémy, výzkum a vývoj techniky a technologie sklizňového procesu a posklizňové úpravy chmele, studium zemědělského technologického systému s ohledem na jeho racionalizaci a šetrnou interakci s ekosystémy kulturní krajiny, přeměna zbytkové biomasy na neutrální bezzátěžové produkty využitelné v přírodním prostředí, jakost a provozní spolehlivost výrobního zařízení se zřetelem na bezpečnost a životní prostředí, energeticky úsporné systémy a jejich aplikace v praxi, snižování spotřeby elektrické energie atd.

Děkujeme za rozhovor.

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů je živým organismem

Na otázky odpovídá děkan FAPPZ ČZU prof. Ing. Pavel Tlustoš, CSc.

● Jaká je Vaše vize FAPPZ ČZU v roce 2012?

Mám určitou vizi, ale zda to bude vize právě roku 2012, nemohu říci. Fakulta je živým, komplexním organismem, tepajícím celých 24 hodin, je organismem přiměřeně konzervativním, s pevnými základy, organismem rezistentním k náhlým přeměnám. Byl bych rád, aby se dobrá předsevzetí formulovaná nástupem nového vedení do funkcí dávala do pohybu a začala být patrná. Moji vizi úspěšné fakulty naplňuje: seriózní tvůrčí prostředí, vysoký

odborný a morální kredit učitelů, pozitivní vztah studentů a pracovníků k naší fakultě, hrdost a spokojenost absolventů se získanou kvalifikací.

Zásady zdánlivě jednoduché a samozřejmé, leč naplnit je nebude vůbec jednoduché. Spoléhám na pozitivní přístup a zájem o spolupráci jak ze strany studentů, tak i pracovníků fakulty. Současná situace nám k tomu dává pevný odrazový můstek. Je to především dostatek studentů a uchazečů o studium v široké nabídce studijních programů a oborů, významná podpora vědecké práce a v neposlední řadě velkorysý vynakládání investičních prostředků na rekonstrukci a modernizaci budovy fakulty, jejich pavilonů a experimentálních bází.

● Jak bude Vaše fakulta podporovat celouniverzitní aktivity?

Je samozřejmé, že aktivity fakulty a univerzity se prolínají a toto spojení je oboustranně akceptováno a podporováno. Budu se snažit rozvíjet integraci ve využívání informačních technologií v rámci celé univerzity. Čím více společných univerzitních systémů bude na jednotlivých fakultách fungovat, tím lepší obraz uvnitř i navenek si univerzita vytvoří. Je třeba, aby fakulta měla i nadále plnou zodpovědnost za svého studenta, aby mu vytvářela příjemné pracovní prostředí, ale aby z toho bylo cítit, že se jedná o integrující prostředí celé univerzity. V rámci studijních plánů garantovaných naší fakultou budu i nadále prosazovat realizaci specializované výuky z odborných kateder jednotlivých fakult, ale současně kontrolovat její kvalitu a účelnost směrem ke studovanému oboru. Právě obsazování výuky kvalitními pedagogy na sesterských katedrách vidím jako jednu z podob celouniverzitních integračních proudů. Další oblastí mezifakultní spolupráce je příprava a řešení výzkumných projektů a následné publikační aktivity. První vlnou toho, že fakulta myslí spolupráci s ostatními v rámci univerzity vážně, je aktivní účast našich pracovišť při budování výzkumných laboratoří Mezifakultního environmentálního centra.

● Jak byste popsali schopného studenta Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů ČZU? A jakého byste si přáli?

Před očima mi defiluje dlouhá řada „mých“ bývalých i současných studentů. Tedy těch, se kterými jsem se v průběhu své 25leté pedagogické dráhy na univerzitě setkal při přednáškách, cvičeních, konzultacích, zkouškách, při vedení jejich bakalářských, diplomových, doktorských prací, ale i při jednání disciplinárních komisí. Každý student byl a je jiný, každý byl a je svým způsobem schopný. Snad studentů „vysokoškolského typu“

ubývá, nebo se možná jen tito „ředí“ nebo se stávají méně viditelnými v tom nárůstu posluchačů v posledních letech. Podle mého názoru má být mladý člověk – student zdravě zvědavý, aktivně spolupracující s pedagogem, k sobě a okolí poctivý, jazykově vybavený, s počítačovou gramotností a především se zájmem o studovaný obor a studium vůbec. Jeho chování, vyjadřovací schopnosti a vystupování by měly na první pohled avizovat studenta. To by byl, podle mého názoru, schopný student a takového bych sobě, ostatním pedagogům a kolegům – studentům přál. V současné době přicházející studenti často postrádají schopnost se aktivně učit, látku se nesnaží pochopit a nevdají jim, když většinu zapomenou. Nejsou takoví všichni, máme zde i ty, kteří zvládají zkoušky napoprvé, mají zájem o novou látku, konzultují řešení problému, pracují na katedrách, již s předstihem začínají řešit své diplomové úkoly. Takové studenty bych chtěl dávat za vzor na naší fakultě, podporovat jejich úsilí formou stipendií a přednostně jim nabízet možnost dalšího studia v doktorských programech. Z těch bych chtěl budovat novou generaci učitelů a vědeckých pracovníků.

● Jaké trendy současného světa jsou pro směřování Vaší fakulty klíčové?

Zkusím se dotknout především trendů ve vzdělávání. Boloňskou smlouvou byl de facto zaveden třístupňový systém univerzitního vzdělávání. Naše fakulta byla jednou z prvních, která jej plně akceptovala a promítla do všech programů a oborů. Od roku 2002, kdy jsme do takto akreditovaných programů začali přijímat první studenty, však stále neumíme zcela tento způsob výuky zvládnout. V řadě případů nám pedagogům chybí schopnost navázat, zejména co do rozsahu, na látku bakalářskou látku magisterskou, stejné problémy mají i studenti, zejména ti, kteří kombinují různá zaměření bakalářských a magisterských oborů. Přitom některé země již tento přechod úspěšně zvládly, musíme se s ním tedy vypořádat i my. Pro další rozvoj a vyšší kredit fakulty je žádoucí podporovat mobilitu studentů a zefektivnit uznávání absolvovaných předmětů po návratu studentů na fakultu. Chceme, aby každý student měl možnost absolvovat semestr či dva v zahraničí. Musíme však zefektivnit výběr univerzit a výběr předmětů studovaných v zahraničí. Racionalizaci studia určitě zvýší i tvorba dalších cizojazyčných programů v úzké vazbě na zahraniční univerzity, protože tím odpadne vysoké riziko neuznaných předmětů.

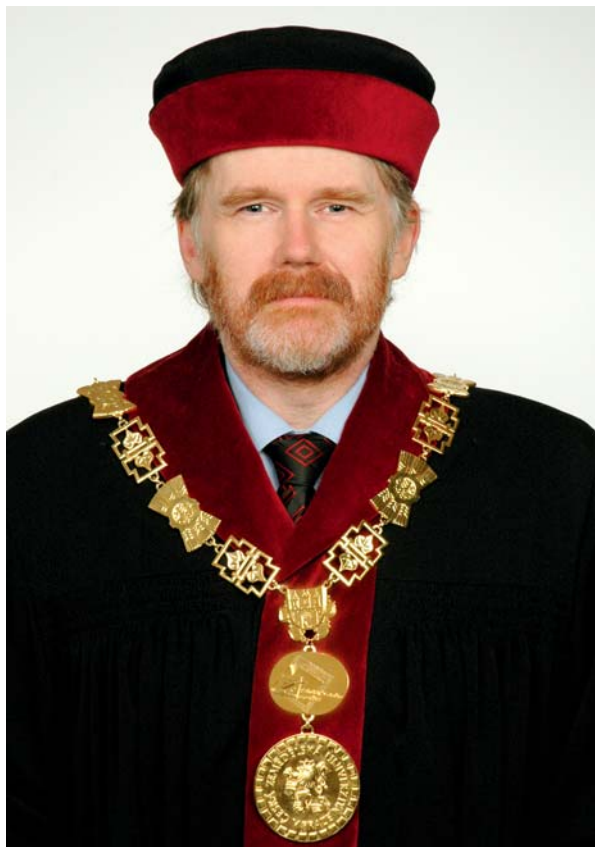
● Na která výzkumná témata chcete klást mimořádný důraz?

Světová věda má neustále svá nová témata a nám v řadě případů nezbyvá nic jiného, než na takové priority rychle reagovat a nabízet možnosti řešení. Řada podobně orientovaných fakult ve světě byla vlivem různých reorganizací odkloněna od svého původního poslání, kterým bylo klasické zemědělství, tedy produkce kvalitních surovin pro potravinářství a jejich zpracování se vším, co k tomu přísluší. Chtěl bych, aby tento strategický resort byl v plné šíři na fakultě zachován a aby si uměl hledat nová výzkumná témata a úspěšně je řešit. Nechci opomíjet ani další obory. Pro rozvoj fakulty nezbytně využít boomu zájmu uchazečů o studia zájmových chovů zvířat a etablovat se v těchto oborech i v oblasti výzkumné, protože jedině tak se tyto obory stanou právoplatně univerzitními. Pochopení zákonitostí a principů v živém světě je v úzké návaznosti na genetiku a biochemii, bez jejich rozvoje zavíráme cestu k rozvoji fakulty pro naše mladší kolegy.

Jmenoval jsem zde pouze několik málo témat, ale všem kolegům bych chtěl i touto formou sdělit, že vše aktivní a plodné zůstane zachováno, protože fakulta a potažmo univerzita musí být oázou svobody bádání a rozvoje. Je třeba si ale uvědomit, že jen ta témata, která se dokáží finančně zabezpečit, mají z dlouhodobějšího pohledu zajištěnou perspektivu.

Děkujeme za rozhovor

Přeji si především studenta kreativního a šťastného

Fakulta životního prostředí ČZU, kterou navštěvuje 2500 posluchačů. Na otázky odpovídá její děkan prof. Ing. Petr Sklenička, CSc.

● **Jaká je Vaše vize Fakulty životního prostředí ČZU v roce 2012?**

FŽP ČZU v roce 2012 se nemůže zase tolik lišit od té současné. Takže vidím fakultu, na kterou se hlásí stále více studentů, a to navzdory klesající demografické křivce. Fakultu s dobrým kreditem u svých studentů. Fakultu, jejíž absolventi jsou v praxi vítáni. Vidím pracoviště, které je dobře hodnoceno za výsledky ve vědě, které se ale umí v dobrém světle představit i laické veřejnosti. Prostě vidím úspěšnou fakultu, která neusíná na vavřínech.

● **V čem má fakulta vynikat nad svými oborovými konkurenty, jinými přírodovědnými fakultami v ČR?**

Fakulta životního prostředí ČZU se z rámce klasických přírodovědeckých fakult vymyká. Všechny naše obory, některé více, jiné zase

méně, kombinují přírodní vědy s vědami technickými. Ekologické disciplíny s inženýrskými. Snažíme se tento vztah vyvažovat v zájmu co nejlepšího uplatnění našich absolventů. V tom jsme jiní a jsem si jist, že i silní. Naši absolventi se mohou profilovat od ryze teoretických disciplín až po ty praktické. Takže jedni pokračují dál v základním výzkumu, jiní jsou připraveni pro projekční činnost nebo státní správu a další třeba pro firmy, které se zabývají realizací konkrétních opatření v krajině.

● **Jak bude Vaše fakulta podporovat celouniverzitní aktivity?**

Na ČZU oceňuji její vnitřní soudržnost. Oproti některým jiným univerzitám skutečně fungujeme jako celek velmi dobře. Aby to tak bylo i nadále, je nutné podporovat aktivity celouniverzitního rázu. Mám na mysli především společný postup ve výzkumu, při akreditaci nových studijních oborů, ale i při zviditelnění univerzity doma a v zahraničí.

● **Jak byste popsal schopného studenta Fakulty životního prostředí ČZU? A jakého byste si přál?**

Nerad bych popisoval prototyp studenta FŽP. Pestrost povah, přístupů ke studiu i pestrost zájmů. To je realita, kterou našťěstí nelze svázat nějakou šablonou. Řeknu jedinou vlastnost, kterou bych si u našich studentů přál v co největší míře a která není vůbec samozřejmostí. Kreativita. Ale samozřejmě si přeji především studenta spokojeného a šťastného. Vysoká škola je i o jiných věcech než jen o učení a skládání zkoušek. Valná většina z nás, kteří máme už pár let po škole, ráda vzpomíná na studentská léta. Přál bych si, aby se našim dnešním studentům při zmínce o vysoké škole vybavily hlavně ty příjemné zážitky.

● **Jaké trendy současného světa jsou pro směřování Vaší fakulty klíčové?**

Zájem o naši fakultu roste i proto, že se pozornost veřejnosti stále více obrací k environmentálním problémům. Sledujete-li zprávy, denně v nich naleznete témata, která jsou předmětem našeho zájmu. Jen namátkou a hodně obecně: dopady klimatických změn, povodně, sucha, ochrana biodiverzity, využívání obnovitelných zdrojů, ekologické škody ...

● **Na která výzkumná témata chcete klást mimořádný důraz?**

Námi preferovaná výzkumná témata logicky odrážejí ty problémy a trendy světa, které zde zmiňuji. Grantový systém do značné míry reflektuje jejich aktuálnost a my na něj musíme v rámci svých specializací reagovat. Možná bych zdůraznil leitmotiv, který postupuje většinou našich výzkumných projektů. Je jím krajina, její ochrana, obnova a rozumné využívání.

Děkujeme za rozhovor.

Zpravodaj
Česká zemědělská univerzita v Praze
č. 2 – květen 2010

Vydává:
Česká zemědělská univerzita v Praze
MK ČR E 14963

Odpovědní redaktoři:
Mgr. Petr Uherka, Bc. Jana Jelínková

Grafické zpracování a produkce:
Profi Press s. r. o., Drtínova 8, 150 00 Praha 5

Distribuce:
Studijní a informační centrum ČZU v Praze. Neprodejn!

Absolventka ČZU Bára Špotáková

Nejúspěšnější současná česká atletka si na rozhovor udělala čas při příležitosti slavnostního setkání s představiteli nového vedení České zemědělské univerzity v Praze, jíž je absolventkou, a zástupci města Mělník, který je domovem univerzitního vinařského střediska Chloumek.

● Inženýrka Barbora Špotáková. Lidé vás takhle neznají, používáte vůbec titul někdy v praxi?

Překvapivě ano, třeba na závodech mě vždycky z amplionu vyvolávají: Inženýrka Špotáková se připraví na další pokus. Je to vážně vtipné...

● To je. Máte tak dokonalý přehled, který kolega je jak vzdělaný...

Jsou to spíš výjimky. Mezi sportovci je málo takových, kteří dosáhli úspěchů, o kterých by se mluvilo. I když atleti jsou na tom na rozdíl od jiných sportů líp, protože atletika se pěstuje i na školách a tam se mohou ukázat talenty.

● Vy jste absolvovala na České zemědělské univerzitě v Praze obor Životní prostředí, před tím jste v Americe studovala Udržitelné využití přírodních zdrojů. Co vás k tomuto oboru přivedlo? Prý jste se od dětství chtěla věnovat sportu...

Já jsem se vždycky zajímala o přírodu. Už jako dítě jsem chodila často ven a měla takové environmentální nápady jako uklízení lesa od odpadků. Takže ta ekologie mi byla odjakživa blízká. Po absolvování gymnasia jsem dělala přijímačky na Ekologii a ochranu životního prostředí na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Tam jsem se nedostala a skončila tak na jeden rok na FTVS (Fakulta tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy – pozn. autora), kde jsem studovala tělocvik a biologii. To ale nebyl obor pro mě. Proto jsem byla ráda, že jsem objevila Českou zemědělskou univerzitu. Tam mi vyhovovalo zaměření studia, ale i to, že má škola sídlo blízko mého domovského stadionu Juliska. Často jsem pak hned po přednáškách pospíchala na trénink.

● To vám nicméně nemohlo úplně ulehčit skloubení dvou tak časově náročných prací, jako jsou vrcholový sport a vysokoškolské studium...

Zpočátku to náročné ani nebylo. Já jsem maturovala v osmnácti, byla jsem mladá a věčné přejíždění sem a tam mi ani nevadilo. V té době jsem dokonce studovala denní formu studia. Na tu dálkovou jsem

přešla až po návratu z Ameriky. Právě díky možnosti dálkového studia to dnes není problém vystudovat, člověk ale musí chtít a někdy zatnout zuby a něco obětovat. Mě hodně motivovala parta lidí, se kterými jsem studovala. To byli lidi, kteří měli kromě studia ještě dvě děti a práci na plný úvazek. Navzájem jsme se podporovali a já si v krizových situacích připomínala, že když to se svými závazky zvládnou oni, tak to musím zvládnout i já. Mě to studium hlavně bavilo, to mi pomohlo ho zvládnout, kdyby to bylo naopak, tak se prostě nedonutím...

● Když mluvíte o motivaci, máte motivaci ve studiu pokračovat?

Samozřejmě, že jsem o tom uvažovala, ale měla jsem tendenci přemýšlet o nějakém humanitním oboru. Prostě změnit rybník. Musím říct, že tak rok po olympiádě, kdy jsem psala diplomovou práci a čekaly mě státnice, jsem prožívala vážně náročné období. Vždyť to teď vidíte, jak náročný program má Šablíková, po tom co vyhrála zlato... Já jsem tehdy byla hodně ráda, že je to za mnou. Chci si dopřát rok odpočinku, možná dva. Pak uvidím.

● A teď, když už je to nejnáročnější období za vámi, jak vzpomínáte na svá studijní léta? Scházíte se třeba s tehdejšími spolužáky?

Čas od času ano. Na ČZU i na studijní cestě v Americe narazila na výbornou partu. Když jsme měli těžký období, třeba člověk neudělal nějakou zkoušku, tak se mu potom ani do té školy nechťelo jít. To bylo nesmírně demotivující. Ale jak už jsem říkala, v tom kruhu jsme se vzájemně dokázali podpořit a to jsou situace, které lidi stmělí, obzvláště v dospělém věku. Takže ano, z časových důvodů málo, ale vídáme se.

Když nad tím zpětně přemýšlím, mně vyhovovalo, že se na tom dálkovém studiu sešli lidi, kteří už měli existenční starosti, studium pro ně nebyla jediná zodpovědnost, jak to bývá často u těch, co studují denní studium. Já jsem na tom byla stejně jako ti dálkaři, atletika pro mě byla prací na plný úvazek.

● Vy se chcete svému vystudovanému oboru někdy věnovat v praxi?

Ráda bych, ale člověk nikdy neví, kam ho život zavede. Teď mi atletika pořád jde, vím, že mě v tuhle chvíli dobře živí a minimálně do další olympiády u ní chci vydržet. Potom už bude taky čas myslet na rodinu... Ale určitě k tomu oboru mám pořád vztah, zůstává mi blízký. Uvidím, jaké příležitosti.

Tak v tom případě ať se daří, děkuji za váš čas.

Světová výstava vývoje myslivosti a lovectví

Na brněnském výstavišti se 21. března 2010 otevřely brány trojlístku známých veletrhů TECHAGRO, SILVAREGINA a ANIMAL VETEX 2010. V rámci těchto výstav se letos uskutečnila i SVĚTOVÁ VÝSTAVA VÝVOJE MYSLIVOSTI A LOVECTVÍ. Hlavním organizátorem této výstavy byla Česká zemědělská univerzita v Praze. Oficiálně výstavu zahájil rektor České zemědělské univerzity prof. Ing. Jiří Balík, CSc., který uvedl, že tato výstava je akcí mimořádného významu a ukazuje, že tradiční odvětví myslivosti a lovectví nejsou na ústupu ani po příchodu třetího milénia a moderních technologií. Při zahájení dále promluvil ministr zemědělství ČR Ing. Jakub Šebesta, hejtman Moravskoslezského kraje a předseda Českomoravské myslivecké jednoty Ing. Jaroslav Palas. Při zahájení vystoupil též prezident Slovenské polovnické komory Ing. Tibor Lebocký, který přednesl osobní poselství prezidenta Slovenské republiky Ivana Gašparoviče a předal je do rukou rektora ČZU.

V pavilonu Z se podařilo shromáždit největší, unikátní soubor exponátů s tematikou vývoje myslivosti a lovectví v historii České republiky. Nechyběla např. přehlídka výjimečných trofejí, zbraní a uniforem. V expozici sdružení SILVAJAGD si bylo možno

prohlédnout mimořádný soubor 343 mysliveckých a lesnických uniforem, který aspiruje na zařazení do dalšího vydání České knihy rekordů. Pro 117 tisíc návštěvníků výstavy byla připravena jedinečná možnost seznámit se také s aktuálními trendy a novými technologiemi pro mysliveckou praxi. Expozice však byly věnovány i lovu mimo Českou republiku a nabízely např. zajímavé exkurze do Afriky prostřednictvím exotických trofejí. Nejvýznamnější doprovodnou akcí byl světový kongres „Vztah společnosti k lovectví a myslivosti“, který pod odbornou garancí doc. Ing. Jaroslava Červeného, CSc., z Fakulty lesnické a dřevařské ČZU představoval výsledky výzkumu v České a Slovenské republice. Pro odbornou i laickou veřejnost byla u příležitosti výstavy vydána publikace Vývoj myslivosti a lovectví v českých zemích.

Na veletrhu TECHAGRO Česká zemědělská univerzita v Praze prezentovala možnost studia na všech fakultách a institutech školy a představila veřejnosti školní podniky ČZU. V pavilonu A pak katedra zemědělských strojů Technické fakulty ČZU, jediná svého druhu v ČR, představovala své výsledky výzkumu a spolupráce s mnoha firmami z oblasti strojů pro rostlinnou výrobu a pěstování speciálních plodin.

Rektor ČZU prof. Balík zahajuje Světovou výstavu vývoje myslivosti a lovectví

Projev ministra zemědělství Ing. Jakuba Šebesty k zahájení výstavy

MISS AGRO A MISS ZLATÉHO MOKU

Jedenáctého ročníku Miss Agro se zúčastnilo přes deset tisíc návštěvníků převážně z řad studentů. Vítězka Miss Agro 2009 Tereza Kučerová uspěla také na soutěži Miss zlatého moku.

Na fotografii vlevo s prof. Ing. Janem Hronem, DrSc., dr. h. c., děkanem PEF a sládkem minipivovaru Suchdolský Jeník – doc.

Ing. Ladislavem Chládkem, CSc. Na fotografii vpravo vítězka Miss zlatého moku 2009.

Zveme vás na další ročník této soutěže, která se koná v areálu ČZU – Suchdol dne 12. května 2010.

Více na www.missagro.cz.